

DATE 2007

ВРАЖНІЯ З ЛІТКОАЛІМЕНТОМ МЕРЧ

в фільмів

1. Радянські спортсмени і спортсменки проживали в готелі Борбак. Мужчини вільно ходили по місту, навіть одинцем, жінки були більш адекватно ліновані, при чому капітан жіночої екіпи - Лєся Ченчик досить гостро наказувала жінкам, що вони мають робити. Жінки, на команду схопили до готелю і на команді виходили з нього - на місто, що до своїх кімнат. Все ж таки, доступ до спортивного і спортивного був і з ними можна було розмовляти, головне в тому готелю.

2. Наблизько перешкодою для таких розмов були численні американські журналісти, а яких багато, постійно, перебували в готелю. Коли ці журналисти побачили, що хтось прийшов і вступив у вільну розмову з советськими спортсменами, чи спортсменками, вони негайно зв'язалися зі своєю редакцією і перекладачами, чи перекладачками, що, до речі, потім воювали російською мовою і перешкождали в розмові. Виглядало так, що ці журналісти прагнули мати монополію і контролю над усіма зустрічами з ними спортсменами, але на советників, це втручання було вряженя, що це американська - секретні сервіс - пильнує так, щоб відбудувати не зв'язалися з її готелі і командою.

3. Головним "босом", з американського боку був журналіст П. Савіль Коппер. Його засоби "Пропеганди" були дуже неперечні, наприклад він повів спортовців до Ливітану, багато пригородів в Нью Джерсі і показував їм багато помп, як типичні для США. Там у кожному домі по три телевізори вперати, два рефріжератори, фрізери і т.п. По дорозі, на одині будинок спортивного астеріи, припарковано, російська екіпника, яким вони дуже втішилися, але, коли він почав у розмові з американським "пропаганду", наставники потнали слухачів назав до вступу. Східник крикнув до них: "Навіть тут не можете одітися без МВУ?"

4. Вся преса, а також послання прес. Агенствара говорили про легкоатлетичну екіпу "Росія". Не можна сказати, що це попередив советським спортсменам, серед яких були люди різних національностей: українці, грузини, вірмени, турки, а навіть балтійці/естонці, литовці/. Навіть російський "ас" потакуюв, коли в присутності фільмівських українців, один зі спортсменів говорив журналістові Лжекові Меккіні, що екіпа перешкодує СРСР, а не Росія, яка є тільки одним з 15 республик СРСР. Віктор Цигуленко говорив українським спортсменам в фільмівській шкільній спортмені боряться за те, щоб самостійно виступати, що українці на Олімпіаді і що всею в спортові влада не погоджується, але великий спортів ставити Олімпійський комітет. Майстер скоку в гору, грузин Шавіякідзе гостро заявив кореспондентам преси й телевізії, що він грузин, а не росіянин, і це напружували фільмівські газети. Віктор Цигуленко виразно сказав українським спортсменам, що він подивився кореспондентів Лжекові Меккіні, що він українці, коли йому показали репортаж, в якому Меккіні і окристині його "рашеном".

5. Під час перебування советських гостей довели багато українців та українців, відбудували Борбак готель і мало розмови з советськими спортсменами. Постійно перебували життям українців у фільмівській, зарубокками, цінами, спортом, знають добре Онілика і кажуть про нього, що це "хороший пареня". Інтересувалися фільмівським "Трибуном" і його успіхами, вони знали і т.п. Фільмівські відбудувати кажуть, що на найкращою українською мовою говорять Цигуленко, Лисенко-Шевцова та Ломубінін, а Лєся Ченчик навіть українським діяклетом. Інші готель "суджиком", що по російськи/Ченчик, Машовська/. Так і писали свої виступи фільмівським українським/наприклад Шевцова: "Привіт землякам з фільмівської спортивного".

18-19 липня на великому спортовому стадіоні Франклін Філд в Філадельфії відбулися легкоатлетичні змагання між дружинами США та Радянського союзу. Зустріч ця по своїм розмірам мала б бути одною з найбільших спортових подій біжучого року.

Крім того будучи другою з черги вона стає традиційною зустріччю спортових цих двох країн. Зустріч минулого року відбулася в Москві. Як і передбачалось переможцями серед чоловіків вийшли господарі з рахунком 127-108, серед жінок спортсменки Радянського союзу 67-40. За системою прийнятою в західному світі пункти для чоловіків і жінок лічаться окремо, в Радянському Союзі, а зараз взагалі за залізною заслоною все лічаться разом.

Треба сказати, що як і завжди підчас устійнення регламенту і правил, погляди заходу і сходу були різні, так рахування точок для чоловіків і жінок окремо вдалось досягнути тільки після того як легкоатлетична Федерация Америки згодилася рахувати естафетний біг 5 пунктів за перше місце і 3 за Друге, хоч загально при таких зустрічах коли кожна країна виставляє по два змагуни на кожний рід змагу і рахує пункти послідовно 5, 3, 2, 1 естафети є тільки дві, по одній від кожної країни і їх рахують 5-2.

Погадження такого роду сперецань дещо нагадувало перебіг жене-вської конференції міністрів закордонних справ, з тією різницею, що до якоїсь домовлености представники країн мусіли дійти, бо інакше прийшлося б відкласти змагання.

Дружина Радянського Союзу складалася з 56 осіб з яких приблизна половина приймала участь в змаганнях решта: представники, адміністратори, суді та ціла група людей основне завдання яких було перешкодити вільні зносини кореспондентам та присутнім глядачам з спортсменами. Всі були одягнені в темно-сині убрання з червоною емблемою Радянського Союзу з лівого боку на грудях. Деякі жінки ходили в дешевих суконках, які нагадували безцугшайнові речі з часів німецької окупації.

Чоловіки мали однакові шкіряні чорні черевики, жінки різного роду літні туфлі на низьких каблуках. Треба зазначити, що спортсвець в Радянському Союзі, особливо майстер спорту, відноситься до упевілі-йованої класи людей і по своєму стану забезпечений значно краще як звичайний громадянин.

Делегація масово водилась до зоологічного парку, в кінотеатр з величезним панорамним екраном, їздили вони оглядати нові поселення місцевих мешканців, коли на другий день Філядельфійська газета помістила знімку Радянської спортсменки, яка з захопленою посмішкою пробувала модерне кухонне устаткування то провідники страшно обурювались підписом під знімкою кажучи, що тут не було зовсім чим захоплюватись, бо ми маємо мешкання ліпші й гарніші з неменш модерним устаткуванням.

По неперевіреними даними в складі спортсменів було від 12-17 осіб українського походження, один естонець, одна латвійка та один білорус. Загально відомо, що політикою Радянського Союзу є нівелювання національної відокремленості своїх підданих підводячи всі під марку "совецької людини" одноразово утотожнюючи цю людину під російський зразок, тому питання виступу національних дружин з Україною на чолі як окремих команд залишається покищо відкритим.

Вже після перших розмов можна було зрозуміти, що перед вами люди з відповідним наставленням замкнені в собі, для яких які б то не були зносини з місцевими людьми можуть принести тільки неприємності. Деякі були зухвалі, все заперечували, єдиним мотом їх було, "все те що ви маєте ми маємо також і маємо ліпше, і так буде далі, бо наша ідеологія найпередовіша в світі і лише вона може врятувати людство від погибелі до якої веде її західний світ." Такі заперечення іноді приводили до абсурду, як це траплялось в розмові з старшиною червоної армії Семеном Рінициним, який на запитання як йому подобається Філядельфія відповів "неподобаяться зовсім, забагато авт і дуже великий сморід бензину",

в ході дальшої розмови він зауважив, що у них в Москві неменше авт як в Філадельфії, на влучне запитання одного з присутніх як же у них хіба бензина пахне перфумами, йому вже тяжко було знайти доречну відповідь.

Окремою групою були провідники, адміністратори, що з спітнілими лобами старались в найяскравіших фарбах змалювати життя і побут в Радянському Союзі, одночасно закидаючи господарям воєвничі наміри, інтервенцію американців в 1918 р. в Мурманську, війну в Кореї, Єгипті, вони ж висували закиди про фальшування інформацій які їм подала Американська Амбасада в Москві, що до цін існуючих в Америці. Вони ж нарікали на недостатність їдженя хоч при перевірці жоден з спортсців не виявив жодного незадоволення. В більшости спотомени були стриманіші в розмові вступали неохоче, відповідали коротко, в дискусіях участі майже неприймали, коли вдалося почати розмову наодинці відчувалося більше вільність. Від них можна було почути про зміни, які прийшли в Радянському Союзі, про вплив молоді з сіл до міст, про відмову їхати на цілинні землі, самі запитання задавали дуже рідко. Спортсці перед виїздом мали відбіркові змагання і проходили двох тижневий тренінг під Москвою. Більшість вже була в відповідній формі, бо приймала участь в змаганнях в Варшаві і Будапешті.

Підчас замагац/ були встановлені два світові рекорди, один в стусані кулею 55 ф. 6 3/4 інч. кремезною 22 річною студенткою з Харкова Тамарою Пресс. Другий, також в стусані кулею, ветераном Американського спорту П.С'Брайном 63 ф. 2 1/2 інч. Тамара одночасно була капітаном жіночої дружини Радянського Союзу.

Першою в стрибках в височінц/ для жінок була також українка з Чернігівської області яка працює електроінженером в Чілябінську Таїса Ченчик її найкращий стрибок був 5 фт. 10 інч. 800 м. для жінок найкраще пробігла випускниця Ленінрадського Інституту Фізичної Культури Людмила Лисенко, по чоловікові Шевцова 2 хв. 11мін. 3 сек.

Віктор Ліфшиць студент також інституту який приїхав вчитись до Ленінграду з Ніжина задовольнився третім місцем після рекордсмена П.О'Брайна та Девіса його стусом кулею був 54 фт. 10 інч.

Киянин В.Чебуленко бувший рекордсмен Радянського Союду по киданю списа був третім після значно сильнішого Алл Контелля та росіянина Кузнецова 258 фт. 1 інч.

Третім також був інший киянин Ігор Петренко який стрибнув з жердиною 14 фт. 6 1/4 інч. Галина Грінвальд з Одеси в бігу на 80 м. з перешкодами мала однаковий час з переможницею Г.Бистровою 11 сек. Слабо виступав випускник Львівського Інституту Фізичної Культури, син відомого передвоєнного спортсмена Ігор Тер Ованесян від нього сподівалися нового світового рекорду по стрибку в довжину, рекорд цей встановлений 1936 р. американським негром Д.Свенсом і дорівнює 26 фт. 2 інч. зайняв друге місце з вислідом 25 фт. 9 1/4 інч. на 9 3/4 інч. гірше як мав переможець американець Г.Бел.

Господарі були значно слабші в бігах на 5 і 10 кілометрів, до речі з 4-х змагунів на 10 км. три втратили притомність і лише два докінчили біг. 3,000 метрів з перешкодами і ходами на 20 км. також пройшли при значній перевазі гостей.

Несподіваною була перемога білорусина, по його власному зголошені, Руденка над рекордсменом світу Гарольдом Конолі, широко відомому своїм одруженням з чеською рекордсменкою, з якою він познайомився на Олімпійських змаганнях в Австралії в 1956 році.

Загальні висліди не були високі, причиною цього була задушлива спека, доходило до 95° F, першого дня та дощ який лив другого.

Обмінюючись думками з відвідувачами не можна проминути негативного, а деколи навіть ворожого ставлення до спортсменів з боку деяких відвідувачів які нерозбираючись в дійсному стані речей бачать лише засліплених фанатиків і не можуть відділити в їх розмовах фальшу від правди, побачити двоособовість яку зрештою зовсім нетяжко побачити під покришкою "совітської людини", в роз'ясненні цього чи не лежить одне з важливіших завдань політичної еміграції.

(-) Вадим А.